مقایسه اثر شیاف واژینال و آمپول پروستاگلاندین E_2 در ختم حاملگی‌های سه ماهه دوم

دکتر فریده موحد* دکتر گیتی محمد ابراهیم**

Comparison of vaginal suppository and intravenous PGE_2 in termination of pregnancy at midtrimester

F.Movahed G.Mohammad Abrahim

⊥**Abstract :**

Background: There are several methods for abortion either surgical or medical and one of them is the usage of prostaglandins.

Objective: Comparison of efficacy of vaginal suppository and IV PGE2 in induction of labor at midtrimester.

Methods: This single blind clinical trial was done on 36 pregnant women attending on Kosar hospital in Qazvin during 2002. Indications for termination of pregnancy were reduction of amniotic fluid or intrauterin fetal death. Patients were divided randomly into two equal groups. In first group two suppositories of vaginal PGE2 (3mg) was administered (interval 4 hours). In second group 5 mg of IV PGE2 was applied (diluted in 1000cc 5% dextrose serum) and according to necessity , the dosage of this drug was increased . If abortion did not happen, oxytocin was administered 12 hours later untill abortion occurred. Then results in two groups were compared with T test, and Chi-squre.

Findings: Patients of two groups were identical (gestational age, parity , indication of termination). Frequency of abortion before induction in IV PGE2 group was significantly more than vaginal PGE2 groups (14 patients (77.8%) , 2 patients (11.1%) respectively , P<0.0001) .About the changes in Bishop score, amount of applied oxytocin, and the need to curretage after abortin there were no significant differnce between two groups. But duration from induction to expulsion of fetus in IV PGE2 group was significantly less than vaginal PGE2 group (7.3 $\pm$ 0.96 hours against 11.1 $\pm$ 5.6 hours and P=0.019). In 2 patients (11.1%) of vaginal PGE2 group and 8 patients (44.4%) of IV PGE2 group drug complication were detected (P = 0.026).

Conclusion: Efficacy of IV PGE2 in induction of abortion in midtrimester is better than vaginal PGE2 and it has not serious maternal complications.

Key words: Intravenous PGE2 , Vaginal Suppostitory of PGE2, Induction of Abortion

⊥ **چکیده :**

زمینه : روش‌های مختلف جراحی و طبی جهت القای سقط مطرح شده است که یکی از آنها استفاده از پروستاگلاندین است.

هدف : مطالعه به منظور مقایسه اثر آمپول پروستاگلاندین E2 و شیاف آن در القای سقط در سه ماهه دوم بارداری انجام شد.

مـواد و روش‌ها : این کارآزمایی بالینی یک سوکور در سال ۱۳۸۱ در بیمارستان کوثر قزوین بر روی ۳۶ زن باردار که در سه ماهه دوم حاملگی به علت کاهش مایع آمنیوتیک یا مرگ داخل رحمی جنین ، کاندید ختم حاملگی بودند انجام شد . بیماران به طـور تصـادفی به دو گروه تقسیم شدند. برای یک گروه ۲ عدد شیاف ۳ میلی‌گرمی واژینال PGE2 به فاصله ۴ ساعت در واژن گذاشـته و بـرای گروه دیگر یک آمپول ۵ میلی‌گرمی پروستاگلاندین در ۱۰۰۰ سی سی سرم دکستروز ٪۵ رقیق شد و بر حسب نـیاز تعداد قطره های تجویزی در دقیقه افزایش یافت . در هر یک از دو گروه پس از ۱۲ ساعت، در صورت عدم دفع جنین ، القا با اکسی‌توسین شروع شد و تا ختم حاملگی ادامه یافت . داده ها با استفاده از آزمون‌های آماری مجذور کای و t مقایسه شدند.

یافـته‌هـا : بـیماران دو گروه از نظر سن بارداری ، دفعات حاملگی و اندیکاسیون ختم حاملگی تقریباً مشابه بودند . وقوع سقط قـبل از شـروع القا با اکسی‌توسین در بیماران دریافت کننده PG وریدی به طور معنی‌داری بیشتر از دریافت کنندگان شیاف بود (بـه ترتیـب ۱۴ نفـر (٪۷۷/۸) در برابـر ۲ نفـر (٪۱۱/۱) بـا ۰/۰۰۰۱ >P). از لحـاظ مـیزان تغیـیر در نمـره Bishop، مـیزان اکسـی‌توسـین مصـرفی و نـیاز بـه کورتـاژ پس از دفع جنین اختلاف معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد. ولی فاصله زمانی از شروع ایندکشن تا دفع جنین در گروه پروستاگلاندین وریدی به طور معنی‌داری کمتر از گروه شیاف بود (به ترتیب ۰/۹۶ $\pm$ ۷/۳ در برابـر ۵/۶ $\pm$ ۱۱/۱ سـاعت) (P = ۰/۰۱۹) . عـوارض در ۲ نفـر (٪۱۱/۱) از گـروه شیاف و ۸ نفر (٪۴۴/۴) از گروه آمپول مشاهده شد (P = ۰/۰۲۶).

نتـیجه‌گـیری: اسـتفاده از پروستاگلاندین وریدی جهت القای سقط در سه ماهه دوم حاملگی ضمن اثر بخشی بهتر نسبت به شیاف ، عارضه مادری عمده‌ای ندارد.

کلید واژه‌ها : پروستاگلاندین وریدی ، شیاف پروستاگلاندین ، القای سقط

* استادیار دانشگاه علوم پزشکی قزوین

** متخصص زنان و زایمان